

عنوان مقاله:

نردبان تلفیق

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت فراگیر، دوره 1، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هانیه شامی زنجانی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

سیدحسن موسوی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رویکردهای تلفیقی در پی آن هستند که با ارایه سازماندهی خاص از آموزش، فرصتهایی را برای فراگیران فراهم سازد تا با اصول، مبادی، روشها و موضوعات متنوع در قلمرو متعدد آشنا شوند. این البته به معنای نفی محاسن و فواید نظام رشتهای نیست. رویکرد رشتهای به علت برخورداری از آگاهی سازمانیافته از حقیقت از طریق مفاهیم و الگوهای مربوط و رشد تدریجی و منطبق بر مسیر تعریف شده، اثر اطمینان بخشی بر یاد و حافظه یادگیرنده دارد. تلفیق در برنامه درسی، از مباحث بسیار اساسی و چالشبرانگیز در طراحی برنامههای درسی به شمار میآید و مطالعات انجام شده در حوزه تلفیق، حاکی از وجود رویکردها و الگوهای متنوعی است که هر یک از قابلیت‌هایی برخوردار هستند. بررسی آرای صاحب‌نظران در این زمینه روشن می‌سازد که تنوع مفاهیم و انواع اشکال تلفیق، معرف پیچیدگی و چالشهای نظری است که فهم مباحث مربوط به تلفیق را در حوزه برنامه درسی، به همراه دارد. هدف از این پژوهش، آن است تا یکی از اشکال ارایه شده با عنوان نردبان تلفیق را مورد بررسی قرار دهیم. بر این اساس، ابتدا به بررسی تاریخچه تلفیق، تعاریف تلفیق، انواع رویکردهای تلفیق می‌پردازیم، در نهایت مدل نردبان تلفیق ارایه شده توسط هاردن که ترکیبی از رویکردهای تلفیق ژاکوبز و فوگارتی است و توسط دکتر قورچیان ارایه شده است را مورد بحث قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

برنامهریزی درسی، رهیافت رشتهای، رهیافت غیر رشتهای، رویکردهای تلفیق، نردبان تلفیق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644041>

